

РЕШЕНИЕ

№ 14556

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2258** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по касационна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявана от изпълнителния директор П. П. и Председател на Управителен съвет М. Ц., депозирана чрез процесуалния им представител главен юрисконсулт С. М., срещу Решение № 14/03.01.2025 г., постановено по НАХД № 8366/2022г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав, с което е потвърдено НП № МН-ЗБ-22-024/17.05.2022 г., издадено от Началника на Регионален отдел „Метрологичен надзор - 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“, с което за нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията /ЗМ/ е наложена на "Топлофикация София" ЕАД имуществена санкция в размер на 200 лв., на основание чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 ЗИ.

В касационната жалба са наведени доводи, че решението е неправилно поради нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила, а наложеното наказание е явно

несправедливо. Поддържа се и становището за допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, доколкото не е посочена конкретна законова разпоредба, която вменява задължение за поставяне на знаци за проверка както върху изчислителния блок, така и върху преобразувателите на температурата. Счита, че са налице противоречия между изложените твърдения в издаденото наказателно постановление, фактическите констатации в приетата по делото съдебно-техническа експертиза и достигнатите изводи в постановеното съдебно решение. Изложени са подробни съображения за наличие на основания за приложение на квалификацията „маловажен случай“, по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, което е обосновано с изпълнение на задължителните предписания след извършената проверка. Излагат се съображения, че при привличането на юридическото лице към административнонаказателна отговорност, следва да се докаже виновното извършване на нарушението от негови представители или длъжностни лица. Иска се отмяна на решението, както и на НП. Претендират се разноски.

Ответникът Началник на Регионален отдел „МН 3. България“ на Главна дирекция „Метрологичен надзор“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор не се явява и не се представлява.

С представен отговор от 12.02.2025г. от Държавна агенция за метрологичен и технически надзор чрез Р. С. се оспорва касационната жалба като неоснователна и необоснована. Излагат се съображения, че независимо че дружеството е предприело действия по демонтаж постфактум на процесния, неизправен топломер, то не се освобождава от тази без виновна отговорност за констатираното нарушение към датата на проверката. Счита се, че в конкретния случай не би могло да се говори за „пасивна процесуална легитимация“, тъй като именно касаторът е собственик на средството за измерване и е негово задължение по поддържане на изправността му. Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и недоказана. Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил НП № МН-3Б-22-024/17.05.2022 г., издадено от Началник на Регионален отдел "Метрологичен надзор - 3. България" на Главна Дирекция "Метрологичен надзор", с което за

нарушение на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията /314/ е наложена на "Топлофикация София" ЕАД имуществена санкция в размер на 200 лв., на основание чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 ЗИ. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 10.02.2022 г., около 11. 50 часа, свидетелят П. Ц. на длъжност "старши инспектор" в Регионален отдел "МН 3. България" на ГД "Метрологичен надзор" извършил надзорна проверка в абонатна станция на жилищен блок, намираща се в [населено място],[жк], [улица]. Дружеството, което осъществявало снабдяване и търговия с топлинна енергия за битови нужди на територията на [населено място] било "Топлофикация София" ЕАД, като топломерът, монтиран в абонатната станция, се използвал от същото дружество за измерване на доставената топлинна енергия, с цел осъществяване на търговски плащания.

При извършената проверка от св. П. Ц., последният установил, че "Топлофикация София" ЕАД използва за измерване на топлинна енергия в горепосочения обект хибриден топломер със следните компоненти: изчислителен блок ведно с преобразувател на разход тип "SPX Pollustar 2WR4", идент. № № 60098809, производител "S." и преобразуватели на температура Pt 500 с идент. № 29092 на единия преобразувател и идент. № 29059 на другия преобразувател, производител "RoCon", който в момента на проверката се намира в употреба, тъй като е монтиран на абонатната станция която осигурява захранване на топлинните инсталация на абоната.

Върху изчислителния блок в едно с преобразувателя на разход на описаният топломер е имало знаци за последваща проверка - знакът за последваща проверка е съгласно чл. 846, т. 5 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол (НСИПМК), Приложение № 52 и представлява марка за залепване, на която са обозначени последните две цифри на годината на извършване на проверката „21“, индивидуалният номер на проверителя „12104“ и срока на валидност на периодичната проверка „08.2023“.

Върху преобразувателите на температура на описаният топломер са липсвали знаци за последваща проверка. Описаният топломер е без знак от последваща проверка по чл. 43, ал. 1 от ЗИ, защото на преобразувателите на температура няма поставен знак за последваща проверка.

Въз основа на проверката поверяващите съставили АУАН № C516/11.04.2022 г. срещу "Топлофикация София" ЕАД за извършено административно нарушение по чл. 44, т. 4, вр. чл. 43, ал. 1 от Закона за измерванията. Въз основа на съставения АУАН началникът на Регионален отдел "МН 3. България" на Главна дирекция "Метрологичен надзор" издал наказателно постановление № МН-ЗБ-23-024/17.05.2022 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на

"Топлофикация София" ЕАД била наложена имуществена санкция в размер на 200 лева.

Описаната фактическа обстановка, СРС е приел за установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, прочетени и приети от съда на основание чл. 283 от НПК. Тези доказателства правилно са оценени от въззивния съд като непротиворечиви и взаимно-допълващи се.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички реквизити на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, както се твърди в жалбата. Изложил е мотиви, че по отношение на установената фактическа обстановка правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно. При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в хода на административно-наказателното производство са направени констатации за неспазване на изискванията на чл. 162, ал. 2 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 44, т. 4 във връзка с чл. 43, ал. 1. Според посочените разпоредби лицата, които използват средства за измерване, са длъжни да не използват средства за измерване без знаците, удостоверяващи извършената последваща проверка. Безспорно на 10.02.2022 г. дружеството е използвало средство за измерване по смисъла на § 1, т. 27 ДР ЗИ - топломер, който е бил без знаци за извършена последваща проверка.

Именно „Топлофикация София“ ЕАД, което ползва средствата за измерване с цел отчитане на плащания, на основание чл. 43, ал. 3 ЗИ, е субект на административнонаказателната отговорност за посоченото нарушение. Не се споделят и доводите на касатора, че е следвало да се докаже виновното извършване на нарушението, тъй като отговорността на юридическите лица е

обективна, безвиновна. Използването на средство за измерване без необходимия знак за последваща проверка остава в разрез със забраната на чл. 44, т. 4 вр. чл. 43, ал. 1 от ЗИ и поради това подлежи на санкциониране по чл. 85, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗИ, независимо кое физическо лице е следвало да постави съответния знак. По повод възраженията за нарушение на Правото на ЕС във връзка с възможността да се ангажира отговорността на дружеството ЮЛ без да се установи връзката на извършителя физическо лице със ЮЛ и доколко физическото лице е действало виновно, следва да се посочи следното: С решение по дело C-203/21 от 10 ноември 2022 година СЕС е приел, че член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която националният съд може да наложи на юридическо лице наказателна санкция за престъпление, за което евентуално е отговорно физическо лице, овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява, в случай че на последното не е била дадена възможност да оспори действителното извършване на престъплението. Следователно, по аргумент на противното, чл. 48 от Хартата допуска национална правна уредба, съгласно която националният съд може да наложи на юридическо лице наказателна санкция за престъпление/административно нарушение, за което евентуално е отговорно физическо лице, овластено да формира волята на това юридическо лице или да го представлява, в случай че на юридическото лице е била дадена възможност да оспори действителното извършване на престъплението. На същото основание следва да се приеме, че национална правна система, която допуска да се ангажира отговорността на юридическо лице за нарушения, извършени от физически лица (служители в широкия смисъл на думата), действащи в самата област на неговата стопанска дейност и под негов надзор, без да е необходимо да са идентифицирани тези физически лица, не противоречи на чл. 48 от Хартата на ЕС, при цитираните по-горе условия: на юридическото лице е била дадена възможност да оспори действителното извършване на нарушението или да оспори, че то е извършено от негов служител. Самият институт на обективната отговорност на юридическите лица също не противоречи на правото на ЕС и в това отношение СЕС се е произнасял многократно – решение на СЕС от 9 февруари 2012 г., Urbbl, C 210/10, EU:C:2012:64, т. 47 и цитираната съдебна практика. Според СЕС въвеждането на режим на обективна отговорност не е непропорционално по отношение на преследваните цели, когато този режим може да подтикне съответните лица към спазване на разпоредбите на регламент и когато преследваните цели са от общ интерес, който може да обоснове въвеждането на подобен режим (решение от 9 февруари 2012 г., Urbbl, C-210/10,

EU:C:2012:64, т. 48 и цитираната съдебна практика). По тези съображения съдът приема, че нормата на чл. 83 от ЗАНН, която допуска налагането на административна санкция за неизпълнение на законово задължение на юридическо лице, без да се идентифицира физическото лице, което е осъществило деянието, съставляващо административно нарушение не съставлява нарушение на правото на ЕС. Възможността за налагане на административно наказание на юридическо лице за деяние на физически лица, които, без да са същински представители на юридическото лице, действат под ръководството на лицата, които, представлявайки юридическото лице, не са упражнили надзор или контрол върху тях, цели да гарантира изпълнението на регламентираните в закона задължения на това юридическо лице и не е непропорционална, с оглед естеството на конкретните задължения. Отговорността се носи от самото юридическо лице, доколкото нарушението на служителя, действащ под ръководството на неговите управителни органи, е недостатък в системата за контрол и надзор, за която те са пряко отговорни. В този смисъл е постановеното решение от 5 декември 2023 година на СЕС по дело по дело C-807/21. В конкретния случай “Топлофикация“ АД е имало възможност да оспори осъществяването на обективните елементи на състава на нарушението и пред административно-наказващия орган и в рамките на производството по оспорване на наказателното постановление, включително и да установи, че деянието, с което е осъществен съставът на административното нарушение не е осъществено или, че е не била субект на задължението, за неизпълнението на което е ангажирана отговорността на дружеството. Подобно установяване по делото не е проведено.

На следващо място неоснователни са доводите в касационната жалба за маловажност на нарушението. В оспорения съдебен акт са изложени подробни съображения относно неприлагането на института „маловажност“ по чл. 28, б. „а“ ЗАНН, като настоящият състав ги споделя изцяло. Изискванията на закона за ползване на топломери с поставени надлежни обозначения за преминала последваща проверка са гаранция за надлежно търговско измерване на количество потребена топлинна енергия. Ползването на средство за измерване, което не отговаря на законовите изисквания, може да компрометира отчетеното и/или фактурирано количество потребена топлинна енергия за даден период от време. По делото не са налице изключителни смекчаващи обстоятелства, които да обосновават по-малка степен на обществена опасност на извършеното от касатора деяние от нормалната за този вид нарушение. Поради това в случая не са налице основания за прилагане на чл. 28 ЗАНН.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е

правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 14/03.01.2025 г., постановено по НАХД № 8366/2022г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата от 80 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: